

קרית ענבים
KIRYAT ANAVIM

ספר החיים – KANAVIM

קבוצת פועלים להתיישבות שיתופית בע"מ

מידעון מספר 344 – 30.7.17

כתובת המערכת – mt@kanavim.com

מועד המידעון הבא – חומרים עד תאריך. לכתובת – yoti_1@kanavim.com

טלפון לבריורים – אורי – 8876

**עדכוני מזכירות – הודעות, סיכומי ישיבות, סיכומי אסיפות.
לחברים שלום,**

ד"ר מורן מסיימת את עבודתה ביום חמישי 27.7.2017

בשבוע הבא המרפאה תהיה פתוחה ביום ראשון משעה 6:15

המרפאה תהיה סגורה בין התאריכים: 31.7.2017 - 3.8.2017

הרופא החדש ד"ר ורד יתחיל את עבודתו ביום שני 7.8.2017 בשעה

16:00

על שעות הקבלה הבאות תבוא הודעה.

בכל פנייה אפשר לפנות אלי בשעת הצורך בפלאפון: 050 - 5682030

בבריאות טובה, הנרייטה.

"יזכור"

בצער רב אנו מודיעים על פטירתו בשיבה טובה של

אהרון גור אריה

בן קרית ענבים, מבוני הקיבוץ.

ההלוויה תתקיים היום, יום א' 30/7 בשעה 17:00 בבית העלמין

בבית זית.

ההתכנסות במרכז המושב.

המשפחה האבלה.

"תרבות היום" – הודעות תרבות

דרושים מתנדבים לארגון יום הילד בסוף אוגוסט.

לפרטים אפשר לפנות לאוקלי או רווית.

יום זכיות הילד בבילאומי

"גם לי יש מה להגיד" – חברים מוזמנים לכתוב כל שעל ליבם

חזרה למציאות:

אחרי שהגננו את חג המשק שהיה ללא ספק מוצלח, למרות שלי אישית צרמה היעדרותם של רבים רבים מחברי בני המשק (שלמרות ההזמנה עדיין מרגישים לא רתויים בביתם באופן ברור), רציתי לחזור מספר שבועות אחורה ולומר (כרגיל) את מה שכולם חושבים אך משום מה אינו טורח להגיד בפרהסיא. חיכית שמישהו יכתוב את זה אך מכיוון שזה לא קרה אני אעשה זאת.

אז לאחר שהסתובב בינינו יועץ מדופלם שישב בפגישות אישיות (גם איתי) וגם בפורום חברים רחב (בו נכחתי), וסיפר לנו שהקיבוץ על סף תהום, הכל שבור לחולטין, ההתנהלות העסקית רשלנית, שהוא לא מבין את האנשים שלא רוצים את בניהם, ההנהלה אינה כשירה להנהיג, הפרוייקט גדול על הקיבוץ וימוטט אותו, צריך לבדוק אם נעשו דברים שאינם כשרים ואולי אף גובלים בפלילי ועוד אין ספור נבואות זעם ואמת כואבת שכולנו ידענו אותה גם לפני.

לאחר כל זה נערכה כלאחר כבוד "האסיפה" בה הוא אמר היה לעמת את ההנהלה עם החברים. באסיפה הזו לא נכחתי כי אני חבר משק, אבל דאגתי לאסוף רשמים ממספר לא מבוטל של אנשים בעלי דעות מגוונות. כולם אמרו דבר אחד: "פטתי!!!"

לאחר כל המזכר לעיל נערכה אסיפה מתוזמרת ומבווימת שמציגה מצג שווה שכביכול הכל ממש בסדר, ויש הנהלה, הכל כשר, יש סימוכין להכל, והקיבוץ בידיים טובות.

לא ברור לי מדוע כל החברים שאמרו לי את זה שותקים, הרי המלך לא רק ערום, הוא גם משתין מהמקצה.

כולם יודעים וכולם שותקים.

בדיעבד מסתבר שהיועץ שאם אני מבין נכון כולכם שילמתם עליו, הוא רק עלה תאנה שהוזמן ע"י מי שכבר לא מצליח לצאת מהסחרחה שיצר, הפנטזיות האישיות שלו חשובות לו הרבה יותר מהקיבוץ וחבריו והוא מתעלם בחסור אלגנטיות מהעובדה שלפחות שלישי מחברי הקיבוץ לא רוצים את התוכנית ההרסנית כפי שהיא.

לא רוצים להיכנס להרפקה שמסכנת את עצם קיומו של הקיבוץ כקיבוץ, רוצים שיוך על הקיים ולא להרוס בתים ישנים.

לגבי אותו יועץ, אין לי מושג אם הוא עדיין מועסק ע"י הקיבוץ, אבל שווה לכם בתור חברים לברר.....מישהו מהמר על העתיד שלכם ולדעתי הוא לא נראה ורוד כרגע.

(אני מניח שכשעבר על ההיסטוריה העסקית של הקיבוץ זיהה שיש כאן פרה חולבת שמחלקת מתנות ללא תמורה לכל עסקן ממוצע. אז בטח ניסה להשיג לו ולחבריו עוד ג'וב על חשבונכם).
ארז אורן

בתמיכתה של רווית (ועל כך תודה), יש עכשיו מקרן חדש ומצוין בבית התרבות.

כמו כן הבאתי לשם מחשב והשמשתי אותו (באדיבותו של מי שזרק אותו)

בקרוב אני אעתיק למחשב סרטים ומוסיקה כדי שתהיה שם ספרייה.

כמו כן ניתן לבוא עם דיסק-און-קי ולהתחבר.

בנוסף נשים וילונות שניתן יהיה לצפות באור יום באיכות טובה.

הכל מחובר להגברה ולמקרן ולכן לא נותר אלא ליזום הקרנת סרטים....

בשנה זו אני עדיין זמין לכל עזרה בתפעול, והכי הכי חשוב לשמור על הציוד שישמש את הקיבוץ לזמן רב.

מי שרוצה לתרום משהו לבית התרבות מוזמן בשמחה (כריות ישיבה, מכונת פופקורן וכדומה)....

כמו כן שמתתי שם ממיר של עידן-פלוס כדי שנוכל לראות משחקים אבל חסרה לו אנטנה. אם למישהו יש כזו אשמח להשאילה.

ארז.

"גם לי יש מה להגיד" – חברים מוזמנים לכתוב כל שעל ליבם

נטלי ואבי היקרים,

עברו שבועיים מאז פרסמתם את מכתבכם במידעון (מופיע למטה) ואני חושב ביני ובין עצמי מה ואיך להגיב. כתבתי כבר אין סוף גרסאות אבל אף אחת מהן לא ענתה על מה שאני באמת מרגיש.

מאז הגעתם לקיבוץ אנחנו, המשפחות ביחסי חברות. גם אנחנו וגם ילדינו מצאנו הרבה מן המשותף. מבחינתי, אתם ארץ ישראל היפה והייתי רוצה לראות אתכם שותפים שלנו להמשך.

ליבי ליבי אליכם, בשל המצב אליו נקלעתם ובשל המצב אליו אנחנו כקהילה הובלנו אתכם.

אתם לא הראשונים שבאו לפה במטרה לקשור את עתידם במקום הזה. לצערי, היו עוד אנשים מצוינים שהגיעו לכאן כשוכרים, רצו להישאר ועזבו בשל הסטגנציה המתמשכת בתהליך הבניה או היחס המשפיל לו זכו מצד ראשי הקהילה ונבחרי הציבור.

האמת, אין בכך שום פליאה.

חברה שלא יודעת להתייחס לבניה שלה, כיצד תדע לקבל לתוכה חברים חדשים (טובים ומועילים ככל שיהיו). תראו איזה החלטות קיבלנו כקהילה כלפי "הבנים". הרי זרקנו אותם במו ידינו, תוך הסברים משפילים מצד מנהלנו, מדוע צריך לעשות זאת. מתוך 40 בנים שהביעו רצון לחזור לקיבוץ בתחילת הדרך, נותרו היום בודדים בתהליך לאחר שהפגינו כלפיהם חוסר רצון בהדברות ותחושה שרק כספם הוא שחשוב לנו. איפה הם היום?

רובם מצאו לעצמם חיים חדשים במקומות אחרים. רובם בזים לקיבוץ ולבני משפחותיהם שהשאירו אותם בחוץ. חלק מבני הזוג של בני המשק, כלל לא מוכנים לשמוע על חזרה לקיבוץ בשל התהליך הדוחה שעברו.

מי שבחר לנסות לחיות פה בתקווה שדברים ישתנו, הבין שלמרות תרומתו הרבה לקהילה ולקיבוץ בפרויקטים אין סופיים (גננות, ניקוי השבילים, שיפוץ גנים, הגברה באירועים, נגינה בטקסים, דאגה לפחי מחזור....) אין לו ולמשפחתו עתיד בקיבוץ. החלטתו של ארז לעזוב את הקיבוץ ולבנות את ביתו רחוק מהמקום בו נולד, היא תעודת עניות לכולנו. מסופקני האם יהיה מבין "הנקלטים" החדשים מי שיהיה קשור למקום ומחויב כמוהו.

גם "המועמדים" לעד, הגרים בינינו מבלי שנשכיל לקבל אותם לחברות, נמצאים במצב אבסורדי. לדוגמה, השכנים שלי שעד לפני כמה שנים תרמו מזמנם ומרצם לטובת הקהילה בכל אירוע חברתי (שבועות, ימי כיף בנחשונית, מתנפחים בדשא....), ממשיכים להיות חסרי מעמד. הייאוש שלהם ממה שקורה מובן, מפני שלא משנה מה יעשו וכמה יתרמו, זה לא יהיה מספיק טוב שבילנו על מנת לקבל אותם כחברים שווים בקהילה.

במקום שנקבל את מי שקשר את גורלו אתנו, את טובי בנינו, ארץ ישראל היפה, אנו בוחרים לצפות "לשותפים" וירטואליים בעלי ממון שיגיעו ויתקנו את מה שלא עובד פה שנים.

הכתובת כבר על הקיר. כמו במקרה של "שותפינו" העסקיים שבאו לעשות עלינו סיבוב, גם "שותפינו" לעתיד הקהילתי יעשו מאתנו מיעוט בתוך ביתנו ויקבלנו החלטות מעל ראשנו.

המראה שמשפחת קנר חושפת בפנינו הוא נדבך נוסף בנושא שכולנו כבר מכירים. הבתים שמתחת למלון, למרות שהם בשטח הקיבוץ כלל לא שייכים לנו. הם של הקבלן שמחזיק בהם כבני ערובה עד שיקבל את כל שאר הפרויקט לידי. בתים אלה לא הוצעו למשפחת קנר (כפי שלא הוצעו לשאר החברים שביקשו לעבור אליהם) מפני שהם פשוט לא שלנו.

גם ליצן אירגוני בדמות דוידסקו שהופיע פה על מנת לדאוג להלבין את טעויות הקיבוץ בנושא הבתים שמתחת למלון, לא יכול לשנות את דרך הניהול הקלוקלת ודרך קבלת החלטות התמוהה שאנו חלק ממנה, בנושא "פרויקט הבניה". לא ברור האם האיש שהרשה לעצמו להסתובב ולספר

פה סיפורים (תוך כדי דיבור וולגרי ואכילת ארוחת הערב שלו בפני החברים שבאו לפגוש אותו ולשמוע על עתידם המורכב והבעייתני), עדיין עובד פה ומייצע להנהלה, מה שבטוח שהוא הבין היטב איך מתנהלים פה העניינים. לכן הרשה לעצמו לנסות לסדר לעצמו ולחבריו עבודה בקיבוץ כמנהלי הקהילה והפרויקט. גם הוא ביקש לגזור קופון על גבינו, פרט לכסף הרב שכבר הרוויח מה"תהליך" שכביכול עשה פה.

מה הפתרון?

כמו תמיד, לדאוג בעצמנו לעתידנו. איש לא יעשה זאת עבורנו.

חובתנו לשנות כיוון כבר עכשיו.

רק הסתכלות במראה והבנה שאנחנו כבר עשור נוסעים בדרך ללא מוצא לכיוון סיומו של הקיבוץ והריסת כל חלקה טובה פה, תוכל לשנות. כבר עשור שאנו בהתפוררות כלכלית וחברתית. האמת היא שאנו מובלים לשליטה מוחלטת ע"י אחרים תוך ויתור על שליטה בחיינו שלנו. השטחים מסביבנו נמסרו לבעלי הון ובעתיד שאר השטחים יועברו לידי "חברים/נקלטים" חדשים שיקבלו החלטות בשבילנו רק בגלל שקנו בכסף את חברותם בקיבוץ.

לראייתי, היה צריך לקלוט את הבנים והמועמדים מזמן (וטוב שעה אחת קודם). רק מי שגדל פה ידאג באמת לעתיד המקום ויעשה כל שביכולתו שמרקם החיים פה לא ישתנה לרעה. אותו דבר לגבי מי שבחר לסכן את כל עתידו בתמורה להבטחות לקבל אותו לחברות (על אחת כמה וכמה זה שבשנים האחרונות הפך להיות חלק מאתנו).

ראשית, יש לשנות את ההחלטה האווילית להרוס בתים קיימים בשביל לבנות כבישים. החלטה זו במקום בו האמצעים כה דלים היא בכייה לדורות. שלא לדבר על הפגיעה הקשה בחברים שיאלצו לעזוב את ביתם ולחיות תקופה ארוכה, לעיתים לתקופה בלתי מוגבלת, בבתיים ארעיים עד קבלת בית הקבע שלהם. הבתים המיועדים להריסה הינם בתים טובים שלמיטב הבנתי, חלק מהחברים הגרים בהם ישמחו להישאר ולגור בהם ובטוח שגם חלק מהבנים החוזרים ישמחו לקחת אותם כביתם העתידי.

שנית, יש להקטין את הפרויקט המגלומני של קליטת מאות משפחות בחברים, דבר שברור לכולנו שאין ביכולתנו לשלוט בו ולנהל אותו כמו שצריך. מה יקרה עם נבצע קליטה "מצומצמת" של כ-100 משפחות שיבנו את ביתם בקריה?

גם ככה מדובר בתהליך קליטה מורכב ביותר שמשמעו הכפלת אוכלוסיית הקיבוץ, שהרי מדובר במשפחות עם ילדים בעוד אנחנו אוכלוסייה מבוגרת ברובה.

לאן אצה לנו הדרך?

למה לנו למכור את כל השטחים במכה אחת תוך ויתור על כל עתודות הקרקע שלנו למגורים?

מה יהיה עתידם של ילדינו הצעירים (שאינם כלולים תחת השם "הבנים" בעגה המקומית) שטרם מלאו להם 18? האם אנו רוצים לגזור את עתידם לגור רחוק מאתנו רק בגלל החלטות מלפני עשור שטרם התממשו?

להבנתי, את שאר 150 המגרשים (להם יש זכות להנחה במיסוי) ניתן לחלק לשלבי בניה למשך שנים קדימה. במידה וכל 150 המגרשים יהיו עבור ילדינו שלנו, כולנו נהיה נשכרים (גם דור הסבים והסבתות וגם דור ההורים הצעירים בקיבוץ). העתיד שלנו הוא החשוב ולא עתידם של מי שיגיע לכאן בתהליך קליטה כזה או אחר. בטח שלא עתידם הכלכלי של "שותפנו" העסקיים שכבר מוכנים לעשות סיבוב יפה על הגב של כולנו.

אין קיבוץ שהלך לתהליך "מכירה" במודל שבו אנחנו בחרנו ללכת. הרי אנחנו היחידים שהחלטנו ללכת בדרך המשונה של מיצוי כל השטח לבניה במכה אחת ותוך מתן "עדיפות לנקלטים חדשים".

כפי שכתבתי בעבר מדברי אלברט איינשטיין- "לא נצליח לפתור את הבעיות באותם כלים בהם יצרנו אותם".

מי שלא הוגן בהתנהלות גם במקרה זה, זה אנחנו כקהילה ולא משפחת קנר.

מי שצריך לקחת פה אחריות על מה שקרה למשפחת קנר זה אנחנו כקהילה ולא הם.

לגבי הצפייה של משפחת קנר מהקיבוץ להיות אמינים, שקופים ולקחת אחריות עליהם ועל הטעויות שנעשו בדרך, אין לי מה לומר פרט לתקווה שבעתיד נדע להתנהל אחרת כלפי בנינו וחברינו ושהם מצדם ידעו לסלוח לנו על דרך החתחתים שהעברנו אותם בחוסר הרגישות האופייני לנו.

ומה לגבינו החברים?

רק המשך התעוררות, יציאה מהאדישות ודאגה אמתית לעתידנו- עתיד המקום ועתיד ילדינו, יצילו אותנו מהתהליך ההרסני. שליש מהקיבוץ כבר הבין זאת. עכשיו הגיע הזמן של השאר להתעורר, בדגש לשליש החברים ש"פרש" מהקיבוץ (בעודו חי פה). כולנו חייבים לקחת אחריות על חיינו ועתידנו.

שבת שלום,

עדי קרן

"גם לי יש מה להגיד" – חברים מוזמנים לכתוב כל שעל ליבם

פצצת תבערה

מי שסייר (אם עוד יש בינינו מי שזה מעניין אותו ואכפת לו)- בשטחים הנטושים שלנו במזרח – שטחי הלולים והרפתות לשעבר שהפכו לעזובה של מבנים מתפוררים ו בעיקר במערב שטחי המטעים לשעבר בתוך סבך של צימחיה סבוכה ויבשה בחלקה שרק מחכה לניצוץ שיבעיר את האש. ואכן הסכנה הגדולה היא בעיקר במערב שם כל העמק התמלא ססבך של שיחים ועשבים בלתי עביר שכאמור רק מחכה לגפרור.

זכור - את השריפה הגדולה לפני כעשור. פתאום התגלגלה אלינו חומת האש ועד שהספקנו לזוז ולהזעיק את הכבאים כבר אחזה האש בבתים ובעצים. והנזק היה עצום. שנים חלפו עד שמעט השתקמו.

זכור - עד היום איננו יודעים כיצד היגיע אלינו האש? אמנם התברר שהוצתה עי ידי שכנינו ממערב. יש אומרים שהיתה זו רשלנות.. שריפת קוצים או פסולת אולי אש קטנה שיצאה משליטה בגלל הרוח החזקה שנשבה אז. ויש אומרים: שזה לא היה כל כך במקרה. כך או כך במערב עדיין אין חדש. אותם השכנים ואותן הרוחות וגם... אצלנו.... דבר לא השתנה.

מיכיק שפירא

שווה תמונה - הפינה של מיכה

הכלב - ידידו הטוב של הצלם

ביישוב תימורים מתכנסים זה מספר שנים ינשופי עצים ללינת יום. הגעתו ליישוב ואישה נחמדה הובילה אותי אל העץ בו ישנו 5 ינשופים. למרות קירבתם הרבה, הם היו אדישים לגמרי, עצמו עיניים, השפילו ציציות וישנו - לא בדיוק התמונה אותה קיוויתי לצלם. למזלי, ממש לפני שהחלטתי להמשיך בדרכי, עבר כלב בשכונה שגרם לכלב אחר לפרוץ בנביחות רמות והוציא את הינשופים משלוותם. אין ידיד טוב יותר מזה.

מזל טוב לילידי השבוע הקרוב - 5.8 - 30.7
 סילבי אירט, יריב ניר, חן בן יהודה, צ'י בן יהודה,
 יונתן אירט ובר ורמאן